

De Lustrumkoerier

Onregelmatig verschijnend tijdschriftje der Schiedamsche Toneelvereniging onder het devies "Utile Dulci" nummer 10

De jaren 1981 – 1991

De 666^e voorstelling is de vuurdoop van "Half in de boom". De pers zag het niet helemaal zitten: "De strekking van dit blijspel doet de vraag rijzen of deze wel geschikt was voor zo'n toneelavond, zijnde een 'uitje' voor de hele familie.[...] Ouderen zullen zich hebben afgevraagd: "Moet dit nu zo nodig" en denken terug aan voorstellingen van dit U.D. waarin ook de standing van deze gerenommeerde vereniging een woordje meesprak bij de keuze van het programma.[...] De groep had er kennelijk een zware kluif aan, wat goed merkbaar was tijdens de op timing afgestemde scènes".

Robert Nolet als Basil McUtterwood in 'Half in de boom'

Het decor was ditmaal de tuin van een Engels landhuis, compleet met schommelbank. Tijdens de generale repetitie zakt Jan Lieuwen daar doorheen maar hij overleeft het. Pauline Roosenboom treedt aan als souffleuse en valt in bij 2 rollen. Leonard Verburg verschijnt per rijwiel en zet een onvergetelijke dominee neer. Op 11 mei speelt Ro-

bert Nolet zijn 100^e voorstelling. Tien voorstellingen haalt het stuk. Er tussendoor wordt driemaal 'Over de schadelijkheid van tabak' gespeeld:

".. een voorstreffelijk stukje solo-toneel vertolkt door Piet Waals". Eind '82 is het tijd voor "Valstrik voor een man alleen", een stuk met een voor U.D. beperkte bezetting, n.l. Roelant ten Kate, Leonard Verburg, Robert Nolet, Christine Arcari, Pieter van Traa en Reina Kleipool. Het aantal voorstellingen is omgekeerd evenredig aan het aantal spelers: 15 keer! De een-na-laatste keer wordt gespeeld voor Tante Bets Schmidt-Crans in haar verzorgings-tehuis in Doorn, en de laatste opvoering vindt weer traditiegetrouw plaats in Oldenzaal.

1983 presenteert UD "Vlinders zijn vrij" in een nóg kleinere bezetting dan het jaar ervoor: Piet Waals, Tilly van Traa, Ellen ten Kate en Tom Recter.

Ellen ten Kate en Piet Waals in "Vlinders zijn vrij"

2 november speelt Piet Waals zijn 100^e voorstelling maar er is altijd baas boven baas: op 17 november 1983 wordt Tilly van Traa toegezongen vanwege het feit dat ze voor de DRIEHONDERDSTE maal op de planken staat..... De vrije vlinders vliegen dertien maal en brengen ons naar het jaar

1984.

In een vlaag van overmoed wordt gekozen voor "Mirandolina", een stuk met niet minder dan 11 spelers. De repetities waren gepland om in februari te beginnen zodat er in september gespeeld zou kunnen worden, naar dat lukt niet helemaal: uiteindelijk beginnen de repetities in september en gaat het doek voor het eerst op tegen eind november. Zoals de secretaresse treffend in haar jaarverslag memoreert: "Er moest veel in eigen beheer gebeuren. En dan lopen er ineens bij UD veel mensen rond die precies weten hoe een ander het moet doen."

Enkele delen uit de recensie die een van de bewoners van een bejaardentehuis van Mirandolina gaf wil ik u niet onthouden: "Namen noemen is altijd moeilijk, maar wanneer we zeggen dat Jan Lierswen als bediende van de baron een uitbinker was, is geen overdrijving.[...]Nu en dan was het spel teveel aangetast, o.a. bij de baron...[...] Er waren vele goede vondsten en de markies en de de graaf voor de nodige hilariteit.[...] Een speciale vermelding verdient Guido Jancken, die voortreffelijk heeft geregisseerd."

22 april overleed Tante Bets, negentig jaar oud. Zij was op dat moment nog de enige die ook in het allereerste stuk van UD had meegespeeld en zij had lange tijd als secretaris van de vereniging gefungeerd.

In datzelfde jaar overleed op 15 mei plotseling Dick Eggink. De schrik was groot. Hij was zeer actief voor de vereniging als, onder andere, de technische rots in de branding bij UD, knutselaar pur sang, die met evenveel gemak een stel UD penningen goot in een ons onbekende tandheelkundige legering als een prachtige schakelkast bouwde voor de besturing van al onze toneel- en voetlichten. Hij ontbrak bij geen enkele repetitie en geen enkele voorstelling en zijn heengaan was een zware slag voor U.D.

Vanwege overstelpende drukte moet ook Guido Jonckers ons verlaten, maar hij zorgt keurig voor een opvol-

ger: Gaston van Erven, onder wie er tot 1988 heel prettig wordt gewerkt.

1985

"Mirandolina" wordt tot ver in 1985 gespeeld: werd eerst gedacht dat de voorstelling in juni, wederom in de tuin van de familie Ten Kate in Oldenzaal, de laatste was – in oktober en zelfs in november wordt het stuk nog eens gespeeld. Daardoor evenaart het aantal medespelers het aantal voorstellingen: elf maal. De nieuwe speler Carel van Lynden toont zich een echte graaf. Het wordt daardoor

1986 voordat "Boeing-Boeing" over het voetlicht gaat. De recensies zijn weer welwillend, maar een geplande voorstelling in een Wassenaars tehuis gaat niet door. De directrice komt een voorstelling bekijken en oordeelt dat het stuk 'te frivol' is voor haar bejaarden! 16 oktober is de 7e en laatste voorstelling.

Renée Rijken en Tom Recter gedragen zich te frivol

De repetities voor "Eva Bonheur" zijn dan al begonnen. Renée van der Schalk meldt keurig op tijd dat ze gezinsuitbreiding verwacht zodat Denise Huldy haar rol overneemt. Inez Huldy fungeert als inspeciënte en omdat Ruud Huldy ook meespeelt staat $\frac{3}{4}$ van de familie Huldy op of achter het toneel.

De eerste voorstelling is op 22 november 1986, de achtste en laatste op 14 mei 1987.

Het toenmalige bestuur, ijdel als ze was, besloot voorafgaand aan de be-

stuursvergadering op 23 september '86 een staatsiefoto te laten maken door Hinrike de Bruyn, de vrouw van de toenmalige penningmeester. Dat duurde nogal en het was opvallend hoe vaak Hinrike tijdens de voorbereidingen op haar horloge keek, alsof zij aan het aftellen was. Iets na negen uur was de foto eindelijk gemaakt, Hinrike voerde een kort telefoongesprek met haar vroedvrouw, haar man transporteerde haar met spoed naar het ziekenhuis en om half elf werd het bestuur gebeld door Bart de Bruyn: Jeanine Cécile de Bruyn was geboren! Volgens het jaarverslag 'was het de allereerste keer in de annalen van U.D. dat tijdens een bestuursvergadering een kind werd geboren en het scheelde maar een haar of het voltallige bestuur had assistentie bij de bevalling moeten leveren.'

In datzelfde jaar 1986 werd de 75^e verjaardag van U.D. gevierd. 's Middags werd een bezoek gebracht aan het Blik- en Speelgoedmuseum in Deventer terwijl de avond en de nacht werden doorgebracht in Hotel 't Losse Hoes te Holten. Zoals het jaarverslag memoreert "Veel leden hadden hun best gedaan om voordrachtjes te maken. Hoewel enigszins gestoord door het lawaai van andere gasten kwamen deze goed door omdat wij denkkelijk nog harder schreeuwden."

1987 worden er, zoals gemeld, nog zeven voorstellingen gegeven van Eva Bonheur. Dat de keuze op zo'n oud

V.l.n.r. Wim Koenen, Jan Lieuwen, Reina Kleipool, Tilly van Traa, Denise Huldy, Gerard Klijnsmit en Ruud Huldy in Eva Bonheur.

stuk viel was geen toeval: omdat UD 75 jaar bestond meende men met een stuk uit de begintijd van UD een goede keuze te maken. En inderdaad, bij

de bejaarden (die nu eenmaal het grootste deel van ons publiek uitmaakten) was het succes groot.

1988

was een jaar waarin veel tijd gestoken moest worden in het zoeken van een regisseur, een stuk en spelers. Al met al ging "Bloed en Liefde" pas in november '88 in première, onder (opnieuw) de bezielende leiding van Guido Jonckers. Helaas viel na vijf voorstellingen het doek al voor de laatste maal. "HBS' ers uit de jaren '60 zullen zich 'Bloed en Liefde' nog goed herinneren: Op schoolfeesten was dit stuk indertijd populair, omdat er behalve veel te lachen ook iets te leren viel.[...] Net als de HBS'ers van toen lachte het publiek zich ook nu tranen om de dwaze anachronismen, de spitsvondige dialogen en de kolderieke verwickelingen. Maximiliaan van Oostenrijk (Max Sauerbier) steekt Dirk de Derde (Inez Huldy) dood, Jacoba van Beieren (Christine Arcari) papt aan met Karel de Vijfde (Gerard Klijnsmit) en om de pols van een arme bedelmonnik (Jan Lieuwen) blinkt een duur polshorloge. Godfried Bomans zou met plezier zijn eigen stuk in de handen van de regisseurs Guido Jonckers en Reina Kleipool hebben gezien."

1989

"Tot donderdag dan..." werd ingebracht door de nieuwe regisseur Paul van Gorcum. Het werd omschreven als ' Een Franse comédie met bittere trekjes' en stelde ook iets te hoge eisen aan de toeschouwers: "Het is het verhaal van drie oudere vrouwen die elkaar van jongsaf kennen en elke donderdag bijeenkomen om thee te drinken.[...] De drie vrouwen zijn op het éne moment hun eigen leeftijd, dan 'plotseiling' acht jaar oud, dan weer vijftig." Zeven maal wordt het stuk opgevoerd, voor het laatst in april 1990. De zomer van

1990 wordt gebruikt voor de repetities van "Plaza Suite" onder regie van Ad Hoeymans. In steeds hetzelfde hotelkamerdecor worden drie verschillende stukken gebracht: Gast uit New Jersey, Gast uit Hollywood en Gast uit

Forest Hills. Vooral het laatste stuk, waarin een welgesteld echtpaar (Tilly van Traa en Ruud Huldy) hun dochter (Inez Huldy) wil uithuwelijken maar waar de dochter zich bedenkt en zich in de badkamer opsluit heeft bij ieder de lachtranen laten stromen.

Op de inmiddels traditionele buitendag bij Ruud Huldy staat Wim Kolstee achter de barbecue terwijl Piet Waals goedkeurend toekijkt.

Plaza Suite wordt in zijn geheel –dus alle 3 bedrijven- vijf maal gespeeld. Op 3 april 1991 komt Inez voor het laatst uit de badkamer in voorstelling nummer 749, en 4 dagen later bieden Christine en Ubaldo Arcari ons een etentje aan ter gelegenheid van Christine's honderdste voorstelling. Margot Beatrice Recter, eerder dat jaar geboren, laat haar aanwezigheid duidelijk horen.

In het kader van het Eenakterfestival in Schiedam, op 14 september '91. wordt alleen het derde deel gespeeld, wat dan voorstelling 750 is. Dat gebeurt later zelfs nóg twee maal – maar dat leest u in het laatste nummer van de Lustrumkoerier, nummer 11.

Het UD 100 – speldje etentje

DEELNEMERSLIJST WEEKEND

Deelname is bevestigd door:

Jaap en Henny Aeckerlin
 Christine Arcari
 Bart en Hinrike de Bruyn
 Lies Cats (onder voorbehoud)
 Ronel den Dubbelden/Jaap de Groot
 Jaap en Matty Heukelom
 Denise Huldy/Marcel Maatman
 Inez Huldy
 Guido en Yvonne Jonckers
 Reina Kleipool
 Ankie Kolstee
 Robert Nolet/Melanie Struik
 Martine Pothuis
 Tom Recter/Ingeborg Schuitemaker
 Pauline Roosenboom (alleen zaterdag)
 Leonard en Nicole Verburg
 Tilly van Traa
 Thera en Willem ter Veld-van Leeuwen
 Isabelle Verdegaal
 Caroline Romeijn/Jos Verlinden
 Len Visser
 Liesbeth Waals
 Iris Waals/Lidy Nonnekens (alleen za)

 Vanaf nu zullen de mededelingen over het Lustrumweekend per email of brief aan de deelnemers worden doorgegeven.
